

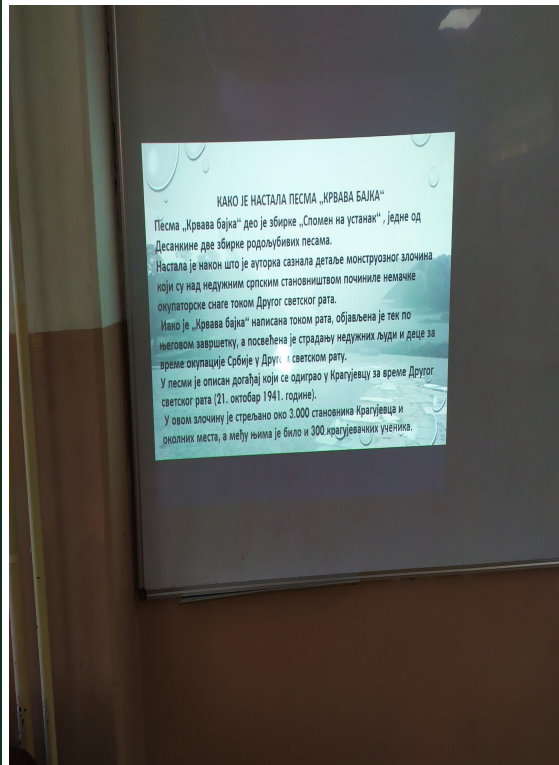
Крвава бајка - Дан сећања на српске жртве у Другом светском рату

Било је то у некој земљи сељака на брдовитом Балкану

Поводом обележавања сећања на крагујевачку трагедију која се одиграла 21. октобра 1941. године и Дана сећања на српске жртве у Другом светском рату, наставнице српског језика и књижевности, Светлана Смиљанић и Стојанка Јовановић, одржале су огледни час за ученике седмог разреда. Часу су присуствовали Милица Стевановић Симић, наставница енглеског језика и Слободан Фуруновић, педагог школе.

Ученици су имали прилику да се информишу о догађајима који су претходили злочину у Крагујевцу, да путем истраживачких задатака сазнају која су то дела у нашој и светској књижевности инспирисана Другим светским ратом. Открили су зашто је Десанкина *Крвава бајка* у српској књижевности једно од најупечатљивијих сведочанстава тога времена. Виртуелном шетњом Спомен-парком *Крагујевачки октобар*, приказом споменика *Суђаје*, *Прекинут лет* и *Споменик бола и пркоса*, ученици су заједно са наставницима одржали Велики школски час и одали пошту српским жртвама стрељаним у Шумарицама.

Можемо закључити само једно, страдање невиних ђака толико је страшно да делује нестварно и невероватно.

Порука је јасна, дата у свима добро познатој песми Ђорђа Балашевића коју су ученици послушали на крају часа.

*Само да рата не буде
лудила међу људима
велики нуде заблуде
плаше нас разним чудима
и свакој бајци науде
нек рата не буде...*

Нама остаје да се надамо да се оваква “бајка” никада и нигде неће поновити.

Светлана Смиљанић и Стојанка Јовановић